

LATAR BELAKANG

2.1 PENGENALAN

Darurat telah diisytiharkan pada 16 Jun, 1948 selepas pemberontakan komunis di Malaya. Pengaruhnya yang paling mendalam adalah penempatan semula kepada beribu-ribu penduduk kampung ke dalam lebih daripada 600 buah kawasan baru.

Dalam tempoh masa ini, General Briggs mencadangkan 'Briggs Plan', telah menempat semulakan semua penduduk yang tinggal bertaburan ke tempat yang baru sebagai satu kampung. Kemudian kampung-kampung tersebut dipagari dan dinamakan sebagai kampung bahru. Dengan ini, kampung bahru telah wujud di negara ini sehingga hari ini. Menurut perangkaan pada tahun 1954, bilangan pusat penempatan semula adalah 480 buah dan populasi yang terlibat adalah kira-kira 572,917 org. Di antaranya, majoriti adalah kaum Cina⁽¹⁾.

2.2 LOKASI

Kahang merupakan sebuah kampung yang terletak di bahagian tengah Negeri Johor Darul Makmur. Ia berada di pertengahan perjalanan antara bandar Kluang dan Mersing. Bandar Kluang merupakan bandar yang terdekat dengannya di mana ia berjarak kira-kira 22 batu jauh dari Kampung Kahang⁽²⁾.

Secara am, Kahang adalah merujuk kepada kawasan dari batu 17 hingga 29 (dikira mula dari Kluang). Manakala

Kampung Bahru Kahang hanya merujuk kepada batu 22 sahaja.

Pada tahun 1930an, 'Kampung Kahang' adalah merujuk kepada batu 26. Sejak darurat, Kampung Kahang yang berada di batu 26 telah dipindah ke batu 22, iaitu penduduk di batu 26 dipindah ke batu 22 dan bergabung dengan penduduk di sana untuk membentuk Kampung Bahru Kahang; dan penduduknya kekal sehingga sekarang.

Berbanding dengan zaman darurat, Kampung Bahru Kahang telah berkembang dari segi saiznya dan bilangan penduduknya. Kini, ia boleh dibahagi kepada dua bahagian kawasan iaitu bahagian kawasan lama dan baru. Kawasan lama merujuk kepada kawasan asal. Kawasan baru pula merujuk kepada kawasan yang dibuka kemudiannya akibat daripada pertambahan populasi di mana kawasan lama tidak mampu lagi manampung penduduk yang kian bertambah. Maka, kawasan baru dibuka untuk mengatasi masalah ini.

Terdapat dua kawasan baru dibuka, satu adalah 'Kawasan Daerah Selatan Kahang'. Penghuni di sini memanggilnya 'Pa-Ong-Choon', dalam bahasa tempatan (Hokkien) bermaksud 'Kampung Raja'. Ini adalah kerana tanah di kawasan baru ini asalnya bukan untuk tujuan pembinaan rumah. Ia adalah bertujuan pertanian. Akan tetapi, Penduduk di sini telah menggunakannya sebagai tanah pembinaan rumah secara haram. Maka, nama 'Kampung Raja' diberi kepada kawasan ini dengan harapan ia seperti tanah raja, tidak akan diganggu oleh sesiapa pun.

Satu lagi kawasan baru di dalam kampung baru ini adalah Taman Sri Kahang. Ia merupakan satu kawasan perumahan yang

sangat baru iaitu baru siap dibina pada tahun 1988⁽³⁾.

2.3 PENTADBIRAN

Secara keseluruhannya, Kahang adalah ditadbir di bawah Majlis Daerah Kluang Utara. Dalam Kampung Bahru Kahang, setiap dua tahun, seorang penghulu akan dilantik oleh Menteri Besar Johor atas cadangan parti politik pentadbir iaitu di kampung ini adalah MCA. Biasanya calon cadangan merupakan ketua atau ahli-ahli jawatan kuasa kepada parti MCA⁽⁴⁾.

Semasa pengkaji sedang buat kajian ini, penghulu sementara di kampung ini adalah Encik Lim Kim Chin. Tanggungjawab beliau telah tamat pada 31 Disember 1990. Dengan kata lain, beliau bukan lagi merupakan penghulu yang sah pada masa ini. Penghulu baru akan dilantik semula. Akan tetapi, sebelum seorang penghulu baru sempat dilantik, beliaulah yang menjadi penghulu sementara⁽⁵⁾.

2.4 DEMOGRAFI

Dari maklumat yang diperolehi dari ketua MCA Kampung Bahru Kahang (iaitu penghulu), didapati bahawa penduduk di kampung ini adalah kira-kira 6,000 orang dan terdapat kira-kira 1,260 buah rumah. Majoriti penduduk adalah kaum Cina.

Di kampung ini, taburan tempat tinggal penduduk mempunyai pola yang tertentu mengikut dialek dan pekerjaan. Penduduk Cina yang berketurunan Kwangtung atau berdialek Kantonis kebanyakan bertabur di kawasan timur-laut kampung ini. Penduduk berdialek Hainan pula lebih cenderung tinggal

di kawasan tenggara yang dekat paya. Di bahagian pusat iaitu kawasan perniagaan, terdapat orang Hokkien, Hakka dan Kantonis, iaitu bermaksud orang ramai kumpul dan berniaga mencari keuntungan di sana⁽⁶⁾. Di kawasan-kawasan lain, terdapat beraneka jenis orang yang bertutur dalam dialek yang berlainan. Akan tetapi, majoriti orang kampung ini merupakan orang Hokkien.

Taburan penduduk juga dipengaruhi oleh jenis pekerjaan. Contohnya penduduk yang tinggal di 'Cha-Long-Lor', dalam dialek Hokkien bermaksud 'Jalan Kilang Papan', kebanyakan bekerja sebagai pekerja pembalakan atau pekerja di kilang papan.

Keadaan ini berlaku mungkin adalah kerana pada masa darurat, semasa perpindahan kampung dari batu 26 ke batu 22, orang ramai lebih cenderung mencari saudara-mara, kawan sekerja atau orang yang berdialek sama dengannya untuk tinggal berdekatan supaya lebih mudah menyesuaikan diri di alam yang baru ini. Melalui masa yang panjang, pola ini telah kurang jelas kelihatan kerana perkembangan saiz penduduk dan melalui perkahwinan. Penduduk-penduduk yang berlainan dialek dan pekerjaan melalui proses penyesuaian, telah bergaul dan pola tempat tinggal lebih bertabur di seluruh kampung ini.

2.5 PENDIDIKAN

2.5.1 SEJARAH SEKOLAH RENDAH

Pada zaman Jepun iaitu pada tahun 1940an, terdapat

sebuah sekolah rendah Cina swasta di batu 26 Kahang yang bernama 'Hwa-Nan'. Pada masa yang sama juga terdapat sebuah sekolah rendah Cina swasta yang bernama 'Kuo-Min' di batu 22 Kahang. Pada lhb. Januari 1952, kedua-dua buah sekolah tersebut bergabung menjadi sebuah sekolah, iaitu sekolah rendah swasta 'Kuo-Nan' di batu 22 Kahang. Pada tahun yang sama, lhb. Julai, 'Kuo-Nan' ditukar namanya menjadi 'Kahang Public School'. Sekolah ini masih merupakan sekolah yang dibiayai oleh pihak swasta⁽⁷⁾. Selepas lima tahun kemerdekaan iaitu pada tahun 1963, nama sekolah rendah swasta ini diubah sekali lagi menjadi 'Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (Cina) Kahang', dan nama ini dikekalkan sehingga sekarang. Sekarang sekolah ini telah menjadi sekolah biayaan kerajaan.

2.5.2 SEKOLAH RENDAH JENIS KEBANGSAAN (CINA) KAHANG

Pada hari ini, sekolah ini mempunyai kira-kira 900 orang murid dengan bilangan guru kira-kira 30 orang. Kebanyakan guru di sekolah ini datang dari tempat lain, seperti negeri : Pahang, Sembilan, Kelantan dan sebagainya. Guru-guru ini tinggal dalam asrama guru yang berada berdekatan dengan sekolah ini.

2.5.3 TARAF PENDIDIKAN PENDUDUK

Dari kajian, didapati kebanyakan penduduk di kampung ini berumur antara 31 hingga 60 tahun. Sila rujuk jadual 2.1:

Umur	Bilangan Orang		Jumlah	Peratus(%)
	Lelaki	Wanita		
21-30	1	8	9	9.8
31-40	13	9	22	23.9
41-50	10	13	23	25.0
51-60	15	12	27	29.3
61-70	4	5	9	9.8
71-80	1	1	2	2.2
Jumlah	44	48	92	100.0

JADUAL 2.1:STRUKTUR UMUR

Didapati kebanyakan penduduk di kampung ini pernah belajar sekurang-kurangnya ke tahap sekolah rendah Cina. Menurut kajian, didapati 74 orang responden atau 80.4% daripada responden pernah menerima pendidikan sekurang-kurangnya pada tahap sekolah rendah. Manakala 18 orang atau 19.6% daripada responden tidak menerima apa-apa bentuk pendidikan. Bagi mereka yang tidak berpeluang menerima apa-apa bentuk pendidikan, kebanyakan mereka adalah generasi yang lebih tua (lebih daripada 51 tahun), dan kebanyakan mereka adalah kaum wanita⁽⁸⁾. Keadaan ini menggambarkan bahawa dalam masyarakat tradisi Cina, kedudukan lelaki lebih tinggi daripada wanita. Maka, peluang kaum lelaki untuk menerima pendidikan adalah lebih tinggi daripada kaum wanita.

Secara amnya, taraf pendidikan penduduk di kampung ini tidak tinggi. Kebanyakan menerima pendidikan pada tahap sekolah rendah sahaja. Hanya 11 orang (lebih kurang 12%) responden pernah meneruskan pendidikannya ke sekolah menengah kerajaan atau swasta.

2.5.4 GENERASI MUDA

Kini, kebanyakan generasi muda di kampung ini menerima pendidikan sekolah rendah di Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (Cina) Kahang dan berpeluang melanjutkan pendidikan mereka ke sekolah menengah. Terdapat sebuah sekolah menengah kerajaan terletak kira-kira 1.5 batu jauh dari kampung ini, di mana ia membekalkan peluang pendidikan sekolah menengah dari tingkatan satu hingga tingkatan lima. Selain daripada ini, mereka juga menerima pendidikan sekolah menengah kerajaan atau swasta di kawasan lain seperti Bandar Kluang, Batu Pahat dan Johor Bahru.

2.6 BAHASA

Semasa darurat, orang kampung dikumpulkan dan ditempatkan untuk membentuk Kampung Bahru Kahang. Oleh kerana penduduk di sini datang dari tempat yang berlainan, maka mereka mempunyai bahasa loghat yang berlainan seperti Hokkien, Hakka, Kantonis, Hainan dan Hock Chew. Oleh kerana orang Hokkien dominan di sini, maka loghat Hokkien yang banyak dituturkan oleh penduduk kampung ini. Ia bukan sahaja difahami oleh orang Hokkien. Di sini, satu proses akulturasi dari segi bahasa berlaku di mana bahasa minoriti terserap ke

dalam bahasa majoriti dan dengan ini Hokkien telah diterima menjadi bahasa pengantar yang utama di sini. Ia bukan sahaja difahami oleh kaum Cina di sini, tetapi juga difahami oleh kaum bukan Cina di sini, seperti orang asli dan orang India.

Selain daripada bahasa loghat, Bahasa Manderin juga digunakan. Kebanyakan penduduk Cina di sini memahami Manderin, tetapi jarang menggunakannya dalam kehidupan seharian. Ia hanya digunakan apabila dikehendaki berkomunikasi dengan orang yang tidak faham loghat-loghat tempatan.

Bahasa Malaysia dan Bahasa Inggeris difahami oleh sebahagian penduduk di sini. Kebanyakan mereka merupakan generasi muda yang berpeluang menerima pendidikan atau bekerja di tempat lain.

Walaupun Hokkien adalah bahasa penghantar utama di sini, akan tetapi bagi golongan pemuda-pemudi yang di bawah 20 tahun, ada kecenderungan lebih suka menggunakan Manderin dengan orang tidak kenalan jika dibanding dengan generasi tua. Ini mungkin disebabkan oleh pendidikan dan pengaruh dari negara Singapura.

Pada beberapa tahun kebelakangan ini, kerajaan Singapura menggalakkan rakyat bangsa Cinanya lebih menggunakan Manderin daripada loghat masing-masing. Galakan ini dibuat melalui media massa dan televisyen. Oleh kerana lokasi kampung ini adalah berdekatan dengan negara Singapura, maka rancangan televisyen dan radio Singapura boleh jelas diterima oleh penduduk di sini. Polisi-polisi kerajaan Singapura yang disebarkan melalui media massa ini

sedikit sebanyak ada pengaruhnya terhadap penduduk di sini yang sering menerima rancangan dari negara jiran tersebut. Dengan itu, generasi muda di kampung ini yang mempunyai kecenderungan lebih bertutur dalam Manderin kepada orang tidak kenalan mungkin adalah sedikit sebanyak dipengaruhi oleh negara jiran ini.

2.7 PEKERJAAN

Pekerjaan yang paling utama di kampung ini adalah pertanian, termasuklah getah, kelapa sawit, koko dan buah-buahan. Kebanyakan penanaman ini ditanam oleh pekebun-pekebun kecil. Di antara tanaman-tanaman tersebut, tanaman getah merupakan kegiatan pekerjaan tradisi dan yang paling utama dan tradisi. Jenis pekerjaan menoreh getah dilakukan oleh kaum lelaki dan juga wanita. Setiap awal pagi, penoreh-penoreh getah sudah pergi ke ladang untuk memulakan pekerjaan masing-masing. Kadang-kadang, anak mereka juga dibawa ke sana untuk membantu. Kerja yang boleh dilakukan oleh golongan budak di kebun getah termasuk mengutip susu getah dan tolong mengoperasikan atau memutarakan mesin-mesin pembuat kepingan getah. Lepas menolong ibu-bapa pada sebelah pagi di kebun, budak-budak ini akan pergi ke sekolah pada sebelah petang. Keadaan ini sering berlaku pada dahulu, tetapi ia telah jarang berlaku pada sekarang kerana taraf kehidupan penduduk telah meningkat. Budak-budak tidak perlu lagi dipaksa pergi ke kebun untuk membantu ibu-bapa mereka. Akan tetapi, ia masih berlaku di setengah-setengah keluarga yang miskin.

Selain daripada getah, pokok kelapa sawit juga merupakan tanaman utama oleh penduduk di sini. Setiap dua minggu pekerja-pekerja yang kebanyakan mereka merupakan pendatang haram dari Indonesia diupah untuk memotong buah kelapa sawit yang masak. Buah-buah itu kemudiannya dihantar ke kilang yang berdekatan dengan Bandar Kluang untuk diproses.

Selain daripada getah dan kelapa sawit, tanaman yang lain yang dikerjakan oleh penduduk di sini adalah seperti penanaman koko, buah-buahan dan lain-lain. Menurut kajian, terdapat 36.2% daripada penduduk di sini menjalankan aktiviti pertanian sebagai pekerjaan utama mereka (Rujuk jadual 2.2).

Jenis Pekerjaan	Bilangan Orang		Jumlah	Peratus(%)
	Lelaki	Wanita		
Pertanian	13	12	25	36.2
Pembalakan	5	0	5	7.3
Perkilangan	8	2	10	14.5
Pembinaan	1	0	1	1.4
Kakitangan Kerajaan	1	0	1	1.4
Pengangkutan	3	0	3	4.3
Perkhidmatan	1	8	9	13.1
Perniagaan	6	4	10	14.5
Lain-lain	3	2	5	7.3
Jumlah	41	28	69	100.0

Jadual 2.2 Pekerjaan Penduduk

Selain daripada sektor pertanian, sektor perkilangan juga menyumbangkan peluang pekerjaan kepada penduduk di sini. 14.5% daripada responden bekerja di kilang-kilang dikampung ini. Di sini, terdapat dua buah kilang yang dapat membekalkan pekerjaan iaitu kilang papan dan kilang

pembuatan pakaian. Kilang papan adalah kilang yang paling lama dibuka di sini, di mana kebanyakan pekerjaanya terdiri daripada kaum lelaki. Kilang pembuatan pakaian adalah kilang baru, di mana kebanyakan pekerjaanya merupakan wanita.

Pembalakan merupakan satu lagi sektor yang membekalkan peluang pekerjaan kepada penduduk lelaki di kampung ini. Sebagai pekerja pembalakan kepada pihak swasta, mereka dikehendaki tinggal di tempat kerja mereka. Oleh itu, mereka hanya balik ke kampung ini untuk berjumpa dengan keluarga sebulan sekali atau pada hari perayaan sahaja. Tempat pekerjaan mereka biasanya adalah jauh dari kampung ini, seperti di Sabah, Sarawak dan Pahang. Pendapatan mereka adalah tinggi tetapi pekerjaan mereka adalah bahaya.

Menurut penghulu, kampung ini mempunyai lebih kurang 130 buah kedai yang beroperasi. Tambahan lagi terdapat penjaja-penjaja yang berniaga di tepi-tepi jalan, maka perniagaan dan penjualan merupakan salah satu jenis pekerjaan yang penting di sini. Perniagaan di sini adalah bercorak kekeluargaan di mana pekerja-pekerja kedai biasanya merupakan ahli-ahli keluarga kepada majikan. Majikan kadangkala juga merupakan salah seorang pekerja dalam kedai. Ia adalah menggunakan modal secara kecil-kecilan. Dalam kajian ini, terdapat 14.5% daripada responden membuat pekerjaan ini.

Selain daripada ini, pekerjaan yang terdapat di kampung ini termasuklah pengangkutan, di mana ia termasuklah mereka yang bekerja sebagai pemandu lori, traktor, bas dan teksi. Peratus responden dalam kajian ini yang bekerja dalam sektor

ini adalah 4.3%.

Pekerjaan lain yang dikerjakan oleh responden di sini adalah perkhidmatan (termasuklah mereka yang menjaga anak, mencuci baju dan membersihkan rumah), pembinaan, kakitangan kerajaan (sebahagian kecil sahaja), buruh kasar dan lain-lain.

Oleh kerana Kampung Bahru Kahang merupakan sebuah kampung yang kecil dan peluang pekerjaannya adalah terhad, maka ramai daripada tenaga pekerja di sini mencari pekerjaan luar dari kampung ini. Tempat yang paling digemari oleh mereka adalah Singapura, Sabah, Sarawak, dan Brunei. Menurut penghulu, terdapat 10% hingga 20% daripada penduduk di kampung ini bekerja di tempat lain. Dari kajian ini, didapati bahawa terdapat 7 keluarga daripada 50 buah keluarga responden mempunyai sekurang-kurangnya seorang ahli bekerja di tempat lain. Iaitu terdapat 14% keluarga responden sekurang-kurangnya mempunyai seorang ahli keluarga yang bekerja luar dari kampung ini.

2.8 HIBURAN DAN HUBUNGAN SOSIAL

2.8.1 MENONTON TELEVISYEN

Semasa waktu lapang, perkara yang paling gemar dilakukan oleh penduduk di sini adalah menonton televisyen. Oleh kerana panggung wayang di sini telah tutup pada tahun 1981, maka kebanyakan penduduk pun menumpukan ke televisyen.

Lokasi kampung ini tidak jauh dari negara Singapura, maka selain daripada rancangan televisyen di Malaysia,

rancangan televisyen dari Singapura juga dapat diterima dengan jelas. Dengan ini, terdapat enam saluran televisyen iaitu: 'TV1', 'TV2' dan 'TV3' dari Radio dan Televisyen Malaysia (RTM), serta 'SBC5', 'SBC8' dan 'SBC12' dari Singapura.

2.8.2 JUDI

Oleh kerana kampung ini tiada panggung wayang dan bandar yang terdekat yang dapat beri hiburan lain adalah jauh, maka ramai orang menumpu kepada judi bila ada masa lapang. Berjudi bukan sahaja dapat hiburan, tetapi juga mendatangkan pendapatan bila menang, tambahan pula dapat mengenali ramai orang. Maka ia menjadi sejenis hiburan yang digemari oleh pemuda-pemudi, orang tua dan juga budak-budak yang masih berada di bangku sekolah.

Judi boleh dimainkan antara ahli-ahli keluarga atau antara kawan-kawan. Mereka yang berjudi bersama-sama biasanya adalah berkenalan di antara satu sama lain. Jika ada kaki judi yang baru ingin masuk ke golongan ini, maka ahli baru itu hendaklah merupakan orang yang dikenali oleh kaki-kaki judi lama di situ. Ahli baru itu juga boleh masuk secara diperkenalkan oleh ahli lama yang dikenali oleh kaki-kaki judi lama di sana. Keadaan ini berlaku adalah kerana kaki-kaki judi ini takut kalau-kalau ahli baru yang tidak dikenali oleh mereka itu merupakan 'mata gelap' pihak polis. Oleh kerana perjudian mereka ini adalah perjudian yang tidak berlesen, maka jika ditangkap oleh polis akan didenda. Oleh itu, tempat perjudian mereka biasanya adalah sulit.

Contohnya dalam bilik khas dalam rumah, dekat semak-samun, dalam kebun getah atau kawasan-kawasan yang susah dicari oleh orang awam atau polis. Bagi golongan budak, mereka hanya bermain dengan budak-budak yang hampir sama umur dengannya dan tempat perjudian mereka adalah dalam rumah.

Bagi orang dewasa, jika berjudi dalam rumah, 'wang masuk pintu' perlu dibayar kepada tuan punya rumah. Wang itu merupakan sejenis ganjaran kepadanya kerana dia meminjam tempat, membekalkan alat judi dan bertindak sebagai 'penjaga' bagi kaki-kaki judi. Jika polis datang, dia akan beri isyarat kepada kaki-kaki judi untuk berhenti dan melarikan diri. Atas perkhidmatan tersebut, maka setiap orang yang menggunakan kemudahan itu perlu membayar wang yang tertentu kepada tuan rumah tersebut. Biasanya, bayaran tersebut terletak di antara \$2 hingga \$2.50. Jika seseorang kaki judi itu menang dalam perjudian, dia perlu bayar lagi \$15 bagi setiap \$100 dia menang kepada tuan rumah. Bayaran ini dipanggil 'Tong-Chui' dalam Hokkien.

'Tong-Chui', merupakan satu sumber pendapatan yang khas bagi sebahagian penduduk kampung ini. Dalam sebulan, seseorang tuan rumah boleh dapat 'Tong-Chui' sebanyak kira-kira seribu lebih ringgit! Jumlah pendapatan ini merupakan pendapatan bersih di mana ia tidak dilaporkan dalam cukai pendapatan. Ini bererti seseorang tuan rumah hanya bekalkan tempat, alat dan kadang-kadang sedikit makanan atau minuman, sudah boleh dapat jumlah wang tersebut. Oleh itu, tidak hairanlah terdapat seorang responden kata dia sudah semakin malas pergi bekerja di kebun. Katanya: 'Tidak perlulah

bersusah payah bangun awal-awal untuk kerja. Sekarang saya duduk di sini sudah ada pendapatan.'

Selain daripada berjudi dalam rumah, kaki-kaki judi juga berjudi di luar rumah. Kebaikan berjudi di dalam rumah adalah selesa, selamat dari serangga dan haiwan. Keburukannya adalah bahaya dari polis kerana bila ramai orang berkumpul, pasti akan bising. Kebisingan ini akan mengganggu jiran-jiran dan timbulkan perasaan tidak puas hati. Ini akan mengakibatkan mereka lapor kepada polis. Satu lagi keburukan adalah perlu bayar 'Tong-Chui' kepada tuan rumah. Jika judi di luar rumah, kebaikannya adalah boleh jimat 'Tong-Chui', selamat dari polis kerana polis sukar kesan tempat-tempat yang sesulit seperti itu. Jika polis datang, juga mudah melarikan diri kerana di kawasan luar rumah yang luas, mudah tersembunyi dan melepaskan diri. Keburukannya adalah tidak selesa. Semua orang perlu duduk di lantai atau cangkung. Di kawasan semak-samun atau kebun-kebun terdapat banyak serangga dan haiwan yang mungkin merbahayakan kepada manusia.

Judi yang paling biasa dimainkan oleh penduduk kampung ini adalah: kads dan Mah-Jong. Permainan judi Mah-Jong dan kads ini sering membawa bersama bunyi kemarahan, bunyi yang bising akibat menghantam meja dan kerusi. Akan tetapi ia merupakan satu jenis aktiviti yang dapat mengumpulkan orang-orang kampung di mana mereka dapat saling mengenali dan berinteraksi setiap malam dan lebih-lebih lagi sehingga larut malam setelah orang ramai telah tidur.

2.8.3 SENAMAN

Senaman, merupakan salah satu jenis aktiviti yang digemari oleh golongan muda penduduk kampung ini, terutamanya jenis permainan bola keranjang, badminton dan ping-pong. Biasanya, tempat permainan bola atau aktiviti ini adalah di dalam atau di kawasan sekitar Dewan Majlis Kahang di mana gelangang-gelangang dibina di sana oleh pihak kerajaan untuk kemudahan orang awam. Tempat ini telah menjadi salah satu tempat pertemuan orang-orang muda. Di samping bermain-main di kawasan ini, golongan orang-orang muda juga saling berinteraksi dan berkenalan.

2.8.4 BERBUAL-BUAL DI KEDAI KOPI

Kedai kopi, merupakan satu tempat pilihan orang ramai apabila mereka mempunyai masa lapang. Dengan demikian, ia telah menjadi satu tempat orang ramai berkumpul terutamanya kaum lelaki. Di samping minum kopi, mereka berbual-bual, berbincang, bertukar-tukar fikiran, mendapat dan menyebarkan berita-berita. Selain daripada itu, kedai kopi merupakan satu tempat perbincangan atau perbahasan mengenai topik yang berkaitan dengan perjudian, isu-isu semasa, politik dan khabar-khabar angin.

2.8.5 GANG-GANG INFORMAL

Bagi golongan budak, 'gang-gang' informal dibentuk di mana ia mengumpulkan budak-budak lelaki dan perempuan dari keluarga-keluarga yang berlainan. Dalam 'gang' tersebut, seorang akan menjadi ketua, biasanya dia merupakan

budak yang paling tinggi umurnya. Ketua yang menentukan apa 'aktiviti' atau permainan yang akan dimainkan. Apa yang dilakukan oleh ketua akan diikuti oleh pengikut-pengikutnya. Kadang-kala perselisihan akan berlaku di antara dua 'gang'. Ini akan mengakibatkan pergaduhan secara 'perang mulut' atau kadang-kala lebih serius akan berlaku pertengkaran di mana ketua dan ahli-ahli di kedua-dua pihak 'gang' saling membaling sampah-sarap, pasir, batu-batu kecil, ranting-ranting kayu kepada pihak yang berlawanan. Kadang-kala, ini akan mengakibatkan kecederaan ringan. Akan tetapi, masih tidak pernah berlaku kecederaan yang serius sepanjang pengetahuan pengkaji. Walau bagaimanapun, 'gang-gang' ini telah mengumpulkan budak-budak di kampung ini dan menjadi aktiviti utama budak-budak untuk mengisi masa lapang mereka setelah pulang dari sekolah.

2.9 AGAMA DAN KEPERCAYAAN

Agama merupakan institusi yang penting untuk mengumpulkan orang ramai di bawah satu idea atau fikiran dan menyebabkan orang ramai bertindak bersama-sama. Di Kampung Bahru Kahang, kebanyakan penduduk adalah berkepercayaan animisme dan Buddha. Nenek-moyang, Dewa Tanah, Dewa Dapur dan Dewa 'Kuan-Yin' hampir disembah oleh setiap keluarga. Dipercayai bahawa dewa-dewi ini akan menjaga keamanan keluarga mereka. Selain daripada itu, Dewa Kekayaan, Dewa 'Tuah-Pek-Kong', 'Tien-Kong' dan 'Kuan-Kong' juga disembah terutamanya oleh golongan peniaga kerana dipercayai dewa-dewi ini akan menjaga keselamatan dan paling penting sekali

adalah akan bawa kekayaan kepada mereka. Selain daripada itu, pokok-pokok dan batu-batu besar serta aneh, kadang-kala juga disembah oleh penduduk di sini.

Apabila perayaan agama, tokong-tokong Cina di sini akan mengumpulkan penduduk-penduduk kampung untuk melakukan aktiviti ritual bersama-sama. Ini menyebabkan penduduk-penduduk di kampung ini berpeluang berhimpun dan berbual-bual, bertukar-tukar fikiran di antara satu sama lain. Maka tokong Cina di sini juga bermain fungsi untuk menyatukan penduduk-penduduk.

Dalam setengah-tengah perayaan terdapat tayangan filem atau drama klasik Cina yang sama ada pelakunnya merupakan patung atau manusia. Ia menarik minat orang ramai untuk menghadiri dan duduk bersama-sama menikmatinya tanpa mengira agamanya. Aktiviti ini disokong bersama-sama oleh mereka. Bahasa loghat yang difahami oleh kebanyakan penduduk digunakan (Hokkien). Ini menambahkan perasaan mesra dan persaudaraan di antara penduduk-penduduk.

Selain daripada agama Buddha dan animisme, sebahagian kecil penduduk Cina di kampung ini menganut agama Kristian dan Taoisma.

Hampir semua keluarga di kampung ini percaya kewujudan roh. Ini dapat dilihat apabila responden ditanya soalan 'Mati dalam hutang, roh terseksa' ⁽⁹⁾. Terdapat 94% atau 47 buah keluarga responden setuju pandangan tersebut. Dengan kata lain, mereka percaya kewujudan roh. Manakala hanya terdapat 3 keluarga responden atau 6% tidak setuju kenyataan di atas kerana mereka tidak percaya kewujudan roh.

2.10 TARAF HIDUP

Keadaan kehidupan penduduk di kampung ini dapat diteliti melalui keadaan rumah mereka. Semakin tinggi taraf hidup, semakin lengkap alat-alat dan kemudahan yang terdapat dalam rumah. Maka, untuk mengetahui taraf hidup, alat-alat dan kemudahan-kemudahan dalam rumah diperhatikan.

Sepanjang kajian dibuat, didapati bahawa setiap keluarga mempunyai elektrik dan tandas moden. Air diperolehi dari telaga yang terdapat di setiap rumah. Bekalan air dari kerajaan dijangka akan diperolehi pada tahun 1992 bulan Jun atau Julai⁽¹⁰⁾.

Hampir semua keluarga dalam kampung ini menggunakan gas sebagai bahan bakar untuk memasak. Alat-alat elektrik yang dapat memberi bantuan dalam kerja rumah juga digunakan oleh penduduk di sini. Jadual 2.3 akan menunjukkan keadaan ini :

Alat	Bilangan keluarga yang mempunyainya	Peratus(%)
Pencuci Hampagas	5	10
Mesin Basuh Kain	27	54
Microwave	0	0
Mesin Buat Makanan	42	84

Jadual 2.3 Keluarga Yang Mempunyai Alat-alat Elektrik

Dari Jadual 2.3 didapati mesin buat makanan dan mesin basuh kain dipunyai oleh banyak keluarga di sini. Ini adalah kerana kedua-dua jenis alat elektrik ini tidak berapa mahal dan banyak membantu dalam kerja rumah. Suri rumahtangga dapat jimat banyak masa dan tenaga dengan menggunakannya. Akan tetapi, pencuci hampagas dan 'microwave' masih tidak popular digunakan oleh penduduk di sini. Menurut seorang

responden bahawa rumah di kampung tidak sesuai guna alat-alat tersebut. Katanya: 'Mengguna penyapu adalah lebih cepat daripada menggunakan pencuci hampagas.'

Bagi kemudahan alat elektrik rekreasi, banyak keluarga mempunyai televisyen dan radio. Kata responden bahawa kedua-dua alat tersebut adalah 'hiburan asas'. Oleh itu, dari Jadual 2.4 boleh didapati bahawa terdapat 98% daripada keluarga responden mempunyai kedua-dua jenis alat 'hiburan asas' tersebut. Akan tetapi, Hi-Fi, piano dan video, hanya sebahagian kecil keluarga di sini mempunyainya sahaja kerana ia lebih mahal.

Alat	Bilangan keluarga yang mempunyainya	Peratus(%)
Radio	49	98
Televisyen	49	98
Video	10	20
Piano/organ	0	0
Hi-Fi	15	30

Jadual 2.4 Keluarga Yang Mempunyai
Alat-alat Elektrik Rekreasi

Dari jadual 2.4, didapati penduduk lebih cenderung membeli barangan yang lebih murah. Contohnya: Hi-Fi dan radio sebagai perbandingan. Terdapat 15 buah keluarga mempunyai Hi-Fi, manakala 49 buah keluarga mempunyai radio. Kedua-dua Hi-Fi dan radio juga beri hiburan muzik. Akan tetapi, lebih keluarga yang membeli radio yang mana harganya lebih murah. Di sini menunjukkan bahawa taraf hidup penduduk di kampung ini tidak tinggi, di mana harga masih merupakan faktor utama yang mempengaruhi mereka membeli. Manakala bagi

golongan yang bertaraf hidup tinggi, harga bukan lagi faktor utama yang mempengaruhi mereka beli. Apa yang dipentingkan oleh mereka adalah kualiti dan jenama.

Pada tahun sebelum 1960an, penduduk-penduduk di kampung ini menggunakan basikal sebagai kenderaan utama untuk memudahkan pergerakan mereka. Sehingga tahun 1970an, motorsikal mula banyak digunakan. Terdapat peningkatan jalanraya selepas tahun 1980an, kereta semakin popular di kampung ini. Keadaan ini juga menunjukkan bahawa taraf hidup penduduk di sini semakin meningkat. Semakin banyak keluarga mampu menggunakan kenderaan yang semakin kompleks demi kemudahan masing-masing. Akan tetapi, motorsikal masih merupakan kenderaan yang paling popular digunakan di sini. Dari kajian didapati hampir setiap keluarga mempunyai motorsikal dan basikal. Hanya 14 buah keluarga atau 28% keluarga responden mempunyai kereta. Maka secara amnya, taraf kehidupan penduduk di sini masih tidak tinggi.

NOTA :

- (1) K.S. Sandhu, Emergency Resettlement In Malaysia. The Journal of Tropical Geography, vol. 18, 1964, m/s 157-183
- (2) Lihat peta I
- (3) Rumah-rumah ini merupakan rumah baris yang dibina dengan batu-batu oleh pihak swasta.
Bahagian gambar foto I menunjukkan gambar rumah-rumah ini.
- (4) Maklumat ini diperolehi dari penghulu Kampung Bahru Kahang Encik Lim Kim Chin.
- (5) Sebelum ini, Encik Lim Kim Chin telah memegang jawatan sebagai penghulu Kampung Bahru Kahang selama dua tahun.
- (6) Pusat kampung yang juga merupakan pusat perniagaan ini telah wujud sebelum wujudnya Kampung Bahru Kahang. Orang ramai yang terdiri daripada pelbagai jenis dialek tumpu di sana untuk berniaga dan mencari keuntungan.
- (7) Dalam sekolah Swasta Cina, terdapat sebuah majlis khas ditubuhkan. Ia dianggotai oleh mereka yang bersedekah kepada sekolah terutamanya sumbangan dalam bentuk kewangan. Seorang pengerusi akan dipilih untuk mengetuai majlis tersebut. Biasanya beliau merupakan

seorang yang mempunyai kedudukan tinggi dalam politik, ekonomi dan prestij. Yang penting sekali, beliau merupakan orang yang bersumbangan besar dalam penubuhan dan pengurusan sekolah tersebut.

(8) 3 orang atau 16.7% daripada responden yang tidak menerima pendidikan adalah kaum lelaki. Manakala 15 orang atau 83.3% daripada adalah kaum wanita.

(9) Lihat borang soal selidik di lampiran IV: mukasurat 104 ;soalan 13

(10) Jangkaan ini dibuat oleh penghulu kampung ini.